

УСПЕШНА НОВА УЧЕБНА ГОДИНА

Обич към знанието

От какво най-много се интересува новороденото дете? От храната, от млякото на майка си. От млякото зависи неговото бъдеще. Тогава кой е най-важният въпрос, с който ученикът трябва да се занимава най-първо? Кой е този въпрос, от който зависи неговото бъдеще? Както от млякото на майката зависи здравословното състояние на детето, доброто състояние на неговия ум и на неговото сърце, на неговите мисли и чувства, тъй и от обичта, от любовта на ученика към знанието зависи неговото правилно развитие. По същия закон ученикът трябва да започне с обич към знанието. Знанието е предметът, към който той трябва да се

стреми, а Любовта е храната, която той трябва да възприема. Няма ли ученикът любов към знанието, той нищо не може да постигне. Има ли любов към знанието, както детето има любов към млякото на майка си, то ще

улесни пътя на неговата душа, ще спомогне за правилното развитие на неговия ум. За в бъдеще, ако нямате любов към знанието, вие ще бъдете ученици само по форма, а не и ученици в идейния смисъл на думата.

И тъй, кой е най-важният въпрос според вас, който трябва да занимава ученика? Знанието. Това знание трябва да съдържа в себе си качество на вътрешно смирение. Всеки ден, като се разширява съзнанието на ученика, трябва да се увеличава и обичта му към знанието, към проучване на живота.

Човек още от младини трябва да учи закона на доволството. Ученикът всякога трябва да има най-хубав хляб, но каквото количество и да има, всякога трябва да е доволен. Той няма право да изказва недоволство от количеството на храната си, защото всеки ден носи своето благо.

продължава на стр. 5

Новият сезон на детската школа

На 3 септември детската школа на Общество Бяло Братство „Бялото кокиче“ отвори врати за поредния си учебен сезон. С подкрепата на домакините и с помощта на много приятели, включително и на музикантите Надя и Лъчко, на откриването тържеството започна с музика - основата на новото възпитание. Пожелаваме си една успешна учебна година, която да бъде поредната крачка към прилагане на Слънчевата педагогика.

Един по-общ поглед към юбилейната година

Сто години са период, разкриващ ясно характера на дадено явление в човешката история. Този период е своеобразна проверка за преминаване отвъд границите на временното.

С числото сто, като времеви отрязък, работят поколенията, а не отделната личност. Те са, които приемат дадена идея чрез нейната конкретизация от избран индивид, осмислят я и я развиват в духовна култура или я отхвърлят, при което идеята (в това си проявление) оста-

ва в миналото. Навярно, в исторически план, това е имал предвид древногръцкият мъдрец Хераклит от Ефес, изричайки сентенцията: „Времето разкрива всичко“.

През 2012 г. ние ставаме свидетели на това, как едно духовно явление - „Завета на цветните лъчи на Светлината“ от Учителя Петър Дънов, преминава през стогодишната граница на Времето и се разкрива пред все по-нарастващ кръг от хора, разширявайки тяхното съзнание.

В началото, през август 1912 г., Учителя поименно раздава на тесен кръг от ученици „Завета на цветните лъчи на Светлината“, подписвайки се на всеки екземпляр на книгата. После идват няколко поколения братя и сестри, ученици в Школата на Бялото Братство, които приемат Завета, опазват го през годините, тайно и индивидуално работят с него, спазвайки дадените им указания.

продължава на стр. 4

Лятната духовна школа на Рила - 2012 година

През настоящата 2012 г. красивият циркус на Седемте езера отново стана обител на Бялото Братство. Тук, където Природата е сътворила най-красивия си храм, от 20 юли до 25 август то организира своята Лятна духовна школа и посрещането на Новата Божес-

универсално братство. В този смисъл случилото се на Рила през тази година би могло да се определи като среща на народите - призив за мир и братство по целия свят.

Школа на Великото училище на Живота. Учителя открива Божественото училище на Зе-

твена година. Братя и сестри от всички краища на страната и от целия свят: Русия, САЩ, Бразилия, Франция, Германия, Испания, Италия, Израел, Мексико, Австралия, Китай и др., се събраха, за да дадат своя принос в реализирането на Божествената идея за

мята през 1922 г., като го нарича Школа на Великото училище на Живота и дава неговия дух, енергия, принципи, методи и програма. В развитието си ръководената от Учителя Школа достига своя връх при Лятната духовна школа на Рила.

продължава на стр. 8

Юбилейната научна конференция „Методът на цветните лъчи“

На 1 и 2 септември 2012 се проведе Юбилейната международна конференция „Методът на цветните лъчи“, организирана от Общество Бяло Братство с Организационен комитет в състав: Димитър Калев - председател, Стела Рускова - секретар, Даниела Анчева, Христиана Йорданова и Георги Христов. Мястото на провеждането - хотелът в стил манастирски комплекс от XVI в. - създаваше благоприятно душевно разположе-

ние. Душевност и духовност, съчетани с

мощно и положително ментално присъствие,

създаде от този форум един действително важен исторически момент - когато събитието излъчва из недрата си началото на един прелом в историята и времето.

След Словото и Паневритмията, „Завета на цветните лъчи на Светлината“ (по-надолу ще бъде изписван накратко *Завета*) е един от най-разпространените духовни методи в Школата на Бялото Братство.

продължава на стр. 2

Юбилейната научна конференция

от стр. 1

Неговата история е изпълнена с най-висши духовни преживявания, чудодейни изцеления, мигновени просветления и т.н. Обикновено пътят на един духовен метод винаги започва с непосредственото практикуване, преминава през констатации на резултатите му, и едва след това започва един съзнателен, дори можем да кажем, свръхсъзнателен духовен процес - неговото непосредствено осмисляне. На въпроса „Как точно действа този метод?“ е определено, най-трудно да се отговори (според някои мнения е ненужно). Но сто години след съставянето на свещената книжка, в историята на Братството за пръв път се роди толкова силна и позитивна дискуссия върху този метод за трансформация на съзнанието, завещан от Учителя.

Положително може да се каже, че конференцията е най-високият връх в историята на *Завета* досега, който може би ще се окаже и един допълнителен мотивиращ фактор в неговото непосредствено практикуване. Това събитие отвори нова страница в живота на Братството - появата на качествени научни форуми върху различни точки от многостранното творчество на Учителя. С някои изключения, това е първата по рода си конференция в историята на Школата, осъществена според правилата за провеждането на научна конференция. А излизането от печат на сборника с доклади непосредствено преди събитието беше допълнително радващ факт.

Несъмнено като че ли най-оживена дискуссия породила въпросът за редакцията на библейския текст от Цариградската Библия. Аргументът, че езикът също е нещо, което се развива, не бе посрещнат одобрително от една част от присъстващите. В тази връзка препоръчително би било интересуващите се да се запознаят с основните преводи и редакции на Библията, което би редуцирало дискуссията до проблема за корелацията език-епоха. Учителя съставя *Завета* по стихове от Библията, която ползва в епохата, в която твори - разбираемия и естествен език на времето. Епоха и език са най-тясно свързани, поради което е естествено библейският текст да претърпява трансформации. В този ред на мисли са актуални думите Христови: „Съботата е за човека, а не човек - за съботата“ (Марк 2:27).

Докладите. Първа пленарна сесия

Председател на първата пленарна сесия, озглавена „Исторически, езикови, физични, философски и невробиологични аспекти на „Завета“, беше доц. д-р Георги Чалдъков. Първия доклад изнесе проф. Мони Алмалех на тема: *Библейски равнища на символизъм и наследство на „червеното“, тип „кръв-земя-човек“*. Докладът представи връзката между името „Адам“ и думата „адам“, която се извежда от древносемитски корен, от който се образуват думи със значение на „земя“, „пръст“, дори „кръв“, и прилагателното „червен“. Предвид факта, че съдържание на *Завета* са избрани от Учителя библейски стихове, този първи доклад представи една, различна от традиционната, гледна точка към червения цвят и неговото присъствие на библейските страници, което беше своеобразно въведение към цялата научна част на конференцията.

Докладът на Марин Железов *Синестезия: цветовете на думите*, ни въведе в една сравнително нова област на познанието за цветовете. Терминът *synesthesia* е изведен от гръцките думи *syn* (заедно) и *aesthesia* (чувство, сетиво). Този неврологичен феномен е отчетен, когато стимулацията на едно сетиво автоматично стимулира друго. По такъв начин се получава преживяването на звуците като цветове, което според М. Железов в никакъв случай не е болестно състояние, а сравнително рядко наблюдаван феномен при определени, обикновено по-сензитивни личности (съгласно данни от доклада 2-4 % от хората са синестети). Примери за синестезия са: „Какъв трошлив жълт глас имаш“, „...Ароматът на бадеми е бледооранжев. И когато тенор саксофони свирят, музиката изглежда като плаваща окачена виеща се змия - топка от светещи лилави неонов тръби“. Тези преживявания са лични, субективни и уникални за всеки синестет.

Промените при робата на светлината беше третият изнесен доклад. Проф. Мони Алмалех представи значението на ленената дреха в различни ритуали на политеистичните и монотеистичните религии (предимно в юдаизма). Ленените дрехи в различни ритуали са известни като „роба на светлината“ („роба“ - мантия, наметало, одежда). Тази роба е задължителен елемент в някои посвещения. Обличането в робата на светлината е символ на физическа и морална чистота. Облеклото на служителите в старозаветния храм (т.нар. Походен храм) включва сакрално четирицветие, което се състои от синьо, червено, мораво и лен. През 6 в. преди Христа старозаветният пророк Езекил извършва промяна - сакралното четирицветие е заменено от сакрално лено едноцветие.

Доц. д-р Георги Чалдъков представи забележителната „мозъчна дъга“ в доклада си *Конектомика: цветовете на мозъка*. Доц. Чалдъков започна доклада си с думите: „Неотдавна пловдивският писател доцент Владимир Янев изрече: „Ако Бургас внезапно изчезне, той може да бъде възстановен по стиховете на Христо Фотев“. Сега от тази матрица аз изписвам: Ако светът внезапно изчезне, той може да бъде възстановен по *Завета на цветните лъчи на Светлината* на Учителя Петър Дънов.“ (в текста на доклада стои: „...Ако цветовете внезапно изчезнат, те могат да бъдат възстановени по *Завета на цветните лъчи на Светлината* на Учителя Петър Дънов.“). След проведени опити върху мишки проф. Джефри Лихтман наблюдава чрез флуоресцентен микроскоп „мозъчна дъга“ (*rainbow*) в малкия мозък на мишките. В края на текста на доклада (публикуван в сборника с доклади), доц. Чалдъков споменава и за интересния феномен, изследван в Китай: през 2009 г. китайски учени публикуват статия, показваща превръщането на мозъчните вълни, записани от електроенцефалограф, в звуци. Опитът е проведен в продължение на едно денонощие, след което човекът може да чуе музиката на своя мозък.

Проявленията на Духа в „*Завета*“ беше заглавието на петия доклад, изнесен от Веселин Дочев. Докладчикът постави за основа на разглежданата тема „космичната стълба на реалността“, формулирана от Учителя: 1) Материята е кондензирана Енергия; 2) Енергията е кондензирана Светлина; 3) Светлината е кондензирана Мисъл; 4) Мисълта е кондензирана Любов; 5) Любовта е плод на Духа; 6) Духът е проява на (7) Космичното Начало. Докладът, по думите на Веселин Дочев, е опит, първо, за сравнение между откритията на различни учени от миналото и мъдростта, струяща от Словото на Учителя Петър Дънов, и второ, размисли върху важното значение на Божествения Дух за живота на човека - последното стъпало в „стълбата на реалността“.

След кратката кафе пауза, в доклада със заглавие *Феноменологично възприятие на спектъра на светлината* Филип Филипов обърна внимание на това, какво би могло да се наблюдава при изследването на светлинния спектър, колко и кои са цветовете в спектъра и каква е връзката между тези цве-

тове и Духовете на Светлината, описани от Учителя в *Завета*. Филипов представи на вниманието на аудиторията три вида наблюдаващи се дъги: *водна дъга*, *небесна дъга* и т.нар. *мирова дъга*. Първата се наблюдава обикновено при водопади и гейзери, втората - след дъжд, а третата се наблюдава при подходящи атмосферни условия точно преди изгрев слънце. Понякога вторият вид дъга се появява под формата на седемцветна дъга в свършена кръгла форма, реализирана по посока на зенита. Беше нагледно представена „инволюцията и еволюцията“ на светлинния лъч в експеримента на Нютон във връзка с наличието на розовия цвят, който попада, според автора, „там, където бялата светлина започва своето пречупване от призмата към червената светлина“. В заключение Филип Филипов изрази идеята, че в *Завета на цветните лъчи на Светлината* е показан пълният цикъл на проявата на светлината - нейната диференциация в инволюцията и превръщането на цветните лъчи в диамантови и бели лъчи в еволюцията чрез Христовия Дух.

Основната нишка, прокарана в цялото съдържание на доклада на Светослав Костов *Кратък структурен анализ на „Завета на цветните лъчи на Светлината“*, беше трихотомната структура на проявеното битие. Проявата на принципа на троичността се наблюдава, според автора, навсякъде - от човешкото тяло до Божествената природа. Тя се наблюдава достатъчно отчетливо също и в *Завета*: седемте цвята са представени на три места в книгата, а самата книга има троична структура. Първият дял съдържа три въвеждащи страници; вторият дял с основния текст за седемте цвята е разделен на три части, а третият дял - *Заповедта на Учителя* - също има въвеждащо изречение, основен текст и заключително изречение. „Така всеки дял има в себе си тази троична структура и по този начин е отражение на цялото - една закономерност, която се наблюдава в самото Битие“. Костов извежда целостта и конкретиката на понятията чрез определителния член и по такъв начин се наблюдава следната градация: в първата част на книгата, съответстваща на физическия свят, думите за съответните цветове са членувани (Жълтите лъчи), във втората част, съответстващи на духовния свят - нечленувани (Жълти лъчи), а в третата част, съответстваща на Божествения свят, дори не е изписано „лъчи“, а само „жълт“, което, според тълкуването на автора, обозначава цвета само като принцип. Оригинално в доклада беше и сравнението на структурата на *Завета* с класическа рисунка на „Дървото на Живота“ от традицията на Кабала.

Светослав Костов участва в конференцията и с втори доклад, отнасящ се до трудностите при превода на *Завета* на немски език. Първоначално - споделя докладчикът - работата по превода е изглеждала относително лесна: библейските стихове се копират от немската Библия и се подреждат според подредбата в *Завета*. Но се оказва, че преводът на Библията на немски много често не отразява точно значението на някои думи, присъстващи в българския превод, по който е съставен *Завета*. Един такъв стих например е: „Глава на Твоето Слово е Истината“, който в немската версия звучи като „Същи-

„Методът на цветните лъчи“

на на Твоето Слово е Истината“. Поради това се е наложило освен заместването на стиховете да се приложи и адекватна редакторска намеса.

Михаил Левин в доклада си *О русском издании „Завета“* споделя подобна опитност в превода на книгата на руски език. За целта Левин е използвал и старогръцкия оригинал на Новия Завет, чрез който да сравнява руския превод на Библията. Намирането на решение в редакцията на библейските стихове, което да кореспондира с оригинала на *Завета*, се оказва трудна задача и за братята и сестрите от Русия.

Проследяването на различните издания на *Завета* от времето на неговото съставяне досега бе направено от Людмила Димитрова в доклада със заглавие *Историята на изданията на „Завета“*. Според доклада някои податки на отделни мисли за влиянието на цветовете върху духовното състояние на човека има в кореспонденцията на Учителя и в личните му бележници от края на XIX и началото на XX век. Първоначално Учителя е полагал подписа си върху подаряваните лично от него екземпляри на *Завета*. Л. Димитрова обобщава: „Според хронологията за периода от сто години - 1912 до 2012 година, са излезли от печат 15 български издания.“ Издателство „Бяло Братство“ е отпечатало досега десет тиража. Докладчикът обърна внимание и на някои различия между оригинала от 1912 г. и следващите издания. *Завета* е преведен досега на следните езици: английски, гръцки, испански, немски, руски и френски.

Втора пленарна сесия

Председател на втората пленарна сесия, озаглавена „Езотерични аспекти на „Завета“, беше доц. д-р Димитър Калев. Сесията започна с доклада *Ментално отделяне и присъединяване: медитативни техники в „Завета на цветните лъчи на Светлината“*. Авторът Димитър Калев аргументира тезата, че „*Завета* може да бъде интерпретиран и употребяван като медитативна реконструкция с определена алгоритмична последователност“. Тази последователност доц. Калев вижда в три стъпки: 1) Преживяване на библейския стих посредством представи, понятия и идеи, 2) отделяне на съзнанието от традиционните представи, породени от прочита и впоследствие - неговата концепция към цветовете представа, съответстваща на

стиховете, 3) Медитативно „присъединяване“ на индивидуалното смислово преживяване на текста към съответстващата му цветова представа.

Обръщайки внимание на значението и различие между двете понятия - „светлина“ и „виделина“, Деян Пенчев в своя доклад *Метафизика на Светлината в „Завета“ и езотеричното християнство*, последователно ги разглежда като Христови същности и Божествени еманации. Чрез изследване на присъствието на понятието „светлина“ в областите на окултизма, теологията и философията, би могло да се задълбочи разбирането ни за Светлината, което има централно място дори още в заглавието на *Завета*. В доклада се проследиха схващанията и идеите за светлината не само в езотеричното християнство, но и в източната духовна традиция - в текстове като Ведите, Упанишадите и Бхагавад Гита. Накрая Деян Пенчев обобщава: „От древността светлината е израз на най-възвишеното, най-благородното, най-чистото и сакрално Божие присъствие. От тайнствените мистерии на древните ноци е избликувала светлината на мощното Слънце и е озарявала с Божествената си субстанция умовете и душите на всички окултни ученици, адепти, мистици и философи. Затова Христос, като Логос, е единението на всички умове и души, затова езотеричното християнство е дълбокото познаване на Христовата същност, мисия и дело, затова Христовият езотеризъм е достъпен за всеки ум и сърце, когато копнежът по чистата Мъдрост и Любов е искрен стремеж към най-висшето само по себе си“.

Илиян Желязков формулира целта на доклада *Три ключови понятия от „Завета“ и присъствието им в учението на Петър Дънов* като „опит да се характеризира начинът, по който се постига ефектът от духовната работа със *Завета*“. Трите „характеристики“, необходими за нужния ефект са: благоговение, приложение и творчество. Особено първото от тях - благоговението - е важно условие за цялостното ползване на *Завета*. Учителя насърчава учениците си към творчество във всички сфери на живота. Констатацията на автора, че творческото вдъхновение в Школата на Бялото Братство е било предимно през първата половина на XX в. (виж сборника с доклади, с. 51), би могла да бъде коренно преосмислена, ако се познаят повече факти от живота на Братството днес. Интерпретацията, както и изследването и разработките върху вече поставени от Учителя основи - слово, методи и др., е не по-малък процес на творческо преосмисляне. Дори в някои случаи този процес е по-силно разгърнат сега, отколкото в миналото, особено по отношение на научните изследвания върху различни аспекти на учението. Освен това творчеството не е единствено „външен“ процес.

Ваня Вергова в доклада си *„Завета на цветните лъчи на светлината“ - индивидуален метод за съпреживяване на Божествената любов, мъдрост и истина* обърна внимание на Библията като книга на Живота и Слово Божие, където е записано и запазено Божието откровение. Докладът съдържа важна статистическа информация за наличието на библейските стихове в *Завета* според признака Стар-Нов Завет, т.е. какъв брой стихове са от Новия и съответно - от Стария Завет.

Галина Левина (в *Из опыта применения „Завета“*) разказа много силен случай за приложението на *Завета*. Със сина ѝ се случва автомобилна катастрофа, след което тя коренно трансформира отношението си към *Завета* като един от най-силните методи в Школата на Учителя. Посредством интензивно приложение на оранжевите (портокалените) лъчи, синът ѝ от кома се връща към живот. Случаят е подробно описан в сборника с докладите. Този доклад беше и единственият, описващ реален опит при приложението на *Завета на цветните лъчи на Светлината*.

След кафе паузата думата бе дадена на Константин Златев като автор на доклада *Скрити послания в „Завета“*, който изтъкна, че целта на тази книга (*Завета*) е най-малкото двустранна: 1) Да разкрие действието на Божия Дух сред земното човечество посредством конкретизация на отделните Му проявления в

лицето на светлинни лъчи от спектралната област и извън нея, 2) Да предложи на учениците на Бялото Братство духовна практика, развиваща висшите тела на човека и мотивираща го да култивира определени добродетели. Златев поднесе на аудиторията допълнителни интерпретации на цветните лъчи, допълвайки обясненията, дадени в приложението към по-новите издания на *Завета* (протокола от Д. Голов и двете обяснения за ползването на *Завета* - на Б. Боев и Д. Голов), като обърна специално внимание на един несектрален цвят - златистия, който не е включен в книгата. Според докладчика златистите лъчи са по-висша октава на оранжевите и изразяват върховната Божественост, но не са включени в *Завета*, навярно защото днешното човечество не е в състояние да работи с тях. В края на доклада си Златев оцени високо осъвременения откъм правопис и правоговор текст в юбилейното издание на *Завета* - дело на Стела Рускова и Димитър Калев, като предложи да се състави и издаде и още една редакция с оглед на най-новия превод на Библията на български език, който ще излезе от печат вероятно в началото на 2013 г. Това, разбира се, породило дебата „за“ и „против“ необходимостта от осъвременяване на текста. Златев подкрепи идеята си с аргумента, че ако Учителя би живял в наше време, то и текстът на *Завета* би бил именно съвременният. Дискусията за отношението: език-епоха продължи и след пленарните сесии.

„*Завета*“ и неговите трансформации в словото на Учителя Петър Дънов беше заглавието на доклада на Георги Стойчев. Авторът изтъкна, че „в седемте цвята е кодиран космогоничният принцип на развитието на човешкото съзнание“. Според него под човек трябва да се разбира не само земните хора, но цялата космическа раса, която в *Завета* Учителя представя чрез десет Духове (Духът на Любовта, Духът на Светостта...). Особено внимание се обърна на връзката между *Завета* и музикалното творчество на Учителя, както и между *Завета* и Паневритмията. Последната тема е обект и на друго изследване, невключено в конференцията, но представляващо ценен плод в разработките за корелациите между основните методи в Школата на Бялото Братство - нещо, което, с малки изключения, тепърва започва битието си.

Заглавието на последния доклад бе *Езотерично разбиране на „Завета на цветните лъчи на светлината“*. Авторът Филип Филипов наблегна на факта, че Учителя „получава“ *Завета* от Христовия Дух, поради което е важно да бъде постигнато адекватно познание и задълбочено разбиране за Христос от езотерична гледна точка. Христос е Аз-ът на Космичния Човек, а земния човек е създаден по образ и подобие на Първия, Който се разгръща в деветте (десетте) ангелски чина: „Серафими - Братя на Любовта; Херувими - Братя на хармонията; Престоли - Братя на волята; Господства - Братя на интелигентността и радостта; Сили - Братя на движението и растенето; Власти - Братя на външните форми и изкуствата; Началства - Братя на времето, състоянието и такта; Архангели - Братя на огъня и топлината; Ангели - носители на Живота и растителността.“ Филипов разгледа инволюцията и бъдещата еволюция на Земята с оглед на въздействието и проявата на „Седемте духове Божии“.

Пленарната сесия завърши с филма на Галина Герасимова „В родния рай ме завръщаш“, който се превърна в едно естествено „вместо заключение“ на целия ден.

* * *

Юбилейната международна научна конференция „Методът на цветните лъчи“ бе кульминацията на честванията на юбилея на *Завета* през годината, където се вляха духовните потоци на всички важни прояви до момента - концерти, филмови прожекции, презентации. Тази особено важна за Братството дата - 1 септември 2012 - като че ли съгисти времето и пространството и още по-силно импулсира раждането на една нова епоха, където Духът манифестира в култура - културата на Новото човечество и Разумното сърце.

Мирослав Бачев

Един по-общ поглед към юбилейната година

от стр. 1

Идва момент, когато те го предават на сегашното поколение. И днес, когато стогодишният процес вече е приключил, ние ставаме свидетели и участници във време на огласяването на „Завета на цветните лъчи на Светлината“ - в Братството, пред българския народ и пред света. Сега вече може да се споделят размисли, опитности, творчество - вдъхновени от работата ни с цветните лъчи на Светлината. Започва научно да се изследва този стогодишен Христов метод за еволюционно повдигане на човечеството.

Добре би било сега, когато отмина месецът, през който е даден Завета, да огледаме цялостната картина на направеното от нас през юбилейната година. Така ще можем по-ясно да вникнем в историческия момент, на който сме свидетели, и по-осъзнато да преминаем в новия времеви цикъл на работа със „Завета на цветните лъчи на Светлината“.

В началото на учебната 2011-2012 г. екип от седем души предложи концепция за цялостна визия за честването на 100-годишнината от „Завета на цветните лъчи на Светлината“. Тя включваше: издаване на тематичен календар, седем представителни концерта по цветовете на дъгата в различни градове на страната; изложба живопис, посветена на темата; филм за Завета; юбилейно издание на книгата „Завета на цветните лъчи на Светлината“ (копие на първото от 1912 г, както и негов осъвременен вариант); преводи на чужди езици; съставяне и отпечатване на книга с извадки за цветовете, тематично подбрани от Словото на Учителя. Предложи се да се организира и Международна научна конференция, която да ос-

мисли Завета като уникално духовно явление и да фокусира колективното научно творчество в тази насока.

Всички събития през годината, посветени на Завета, бяха отразявани на страниците на в. „Братски живот“, но сега вече можем да видим случилото се в един по-общ план.

Пролетният концерт на 17 март във Велико Търново, включил се в рамките на празника на града, без да е предварително планиран, постави началото на честванията на стогодишнината от Завета. Много пъти сме ставали свидетели на това, как когато решим да направим нещо добро, условията сами се подреждат, понякога съвсем непредвидимо. Така се случи и сега. През същия ден се събра и екипът, отговарящ за юбилейната научна конференция. Той избра мястото на нейното

провеждане и зададе основа на структурата ѝ. В творческото вдъхновение от поставеното начало се роди и идея в двора на къщата в Арбанаси да се засадят цветя във вид на дъга. Така импулсът на Завета и пролетната енергия задвижиха дъгата в два лъча на проявление: музикален и научен.

Тръгнаха концертите под надслов „По пътя на дъгата“:

25 март във Варна, Благоевчение - червените лъчи;

7 април в София, Лазаровден - розовите лъчи;

16 април в Пловдив, Великден - оранжевите;

11 май в Търговище, ден на светите братя Кирил и Методий - жълтите лъчи;

12 май в Лудогорието, Разград, ден на националното почитване - зелените лъчи;

13 май в Русе, на брега

на синия Дунав - сините лъчи;

20 май в Габрово - виолетовите лъчи. От другата страна на Балкана, в Казанлък, по това време също имаше концерт, посветен на Завета. Получи се странна синхроничност: особената астрологична обстановка (заради която по това време бе насрочена молитва от различни духовни общности в страната) и проявлението на Завета в два концерта, без това да е предварително планирано.

За всички концерти бяха направени постери в съответен на представения лъч цвят, със снимки и мисли от Учителя. Концертните зали бяха декорирани с цветни тъкани.

В официалната програма на „Пловдив чете“ (в къщата с постоянната експозиция на Златю Бояджиев) Заветът бе представен пред многобройна аудитория, след което се говори за него в интервю пред Пловдивското радио.

През месец май Общество Бяло Братство, съвместно със Списание 8 и Съюза на българските художници, организира конкурс на тема: „Цветните лъчи на Светлината“. За два месеца бяха изпратени 570 картини на сайта на Списание 8, а в началото на август жури (водено от председателя на СБХ - Любен Генов, Ганета Сагова, главен редактор на списанието, и Илиана Попова) номинира 77 картини за изложба, посветена на юбилея, която ще бъде представена през есента в галерията на „Шипка“ 6. А на 2 септември (като съпътстващо събитие на юбилейната конференция в Арбанаси) беше открита начална изложба в галерия „Хан Хаджи Николи“ във Велико Търново с 36 от картините. Те представиха Завета като личното преживяване на художниците, намерило израз в многообразието от багри, образи и внушения. Интересно беше да се види как този окултен духовен метод е проникнал в душите на творците и е дал своя плод като произведение на изкуството. Виждаше се как Словото на Учителя постепенно заживява, превъплътено в културата на българите. И това са само първите стъпки на един процес, който сега започва. Защото, когато едно духовно учение вдъхнови творческите сили на хората и се превърне в култура - етична, художествена, научна, социална, комуникативна, то остава в историята на човечеството. В противен случай периодът му на проявление е кратък.

Стогодишният юбилей на Завета съвпадна с честванията на осемдесетгодишнината на художничката Лили Димкова, автор на цикъл от картини, посветени на „Завета на цветните лъчи на Светлината“. Това предизвика серия от прояви, които не бяха предварително планирани. Интересното е, че в тях по собствена инициатива се включиха и други духовни направления. Духовната харизма на Лили Димкова, споменът за нейния баща - големия български лечител Петър Димков, мистичната атмосфера на картините ѝ, възвисяващата светлина в тях - всичко това, в съчетание с музиката на Учителя и Словото на Завета, се превърна в духовен магнит за душите на много българи, които във времето на духовен хаос жадно търсят своя истински Учител. За готовите да го намерят през тези дни се създадох благоприятни условия. Това беше добра възможност и за Бялото Братство да сподели със съотечествениците си своите духовни плодове. Като си спомним, че още през 1897 г. младият Петър Дънов основава „Общество за повдигане на рели-

гиозният дух на българският народ“, не можем да не отбележим факта, че Бялото Братство в България днес, следвайки примера му, не пропуска възможността да работи за повдигането на своя народ.

Изложбата на Лили Димкова „Светлина и движение“ (представена в галерията на СБХ „Шипка“ 6, на 18 юни) премина в арт галерията на НДК, като я съпътстваха следните събития: концерти с музика от Учителя, лекции за Завета. През тези дни децата от ДШ „Бялото кокиче“ също бяха там, давайки своя принос в картини по темата: „Да нарисуваш светлината“. Още една творческа проява, вдъхновена от работата със Завета, беше представеният документален филм-импресия „Завета на цветните лъчи на Светлината“.

На братската среща в Перник екипът, отговарящ за юбилейните чествания, и рилската комисия обсъдиха и приеха план за ра-

бота със Завета по време на ЛДШ, който се реализира така:

- всеки ден по време на утринния наряд се четеше съответстващ текст от „Завета на цветните лъчи на Светлината“;

- бяха поставени постери за лъчите от цветовете на дъгата;

- децата в лагера всеки ден рисуваха по теми от Завета;

- на 15 август на езерото „Бъбрека“ се огласи целият Завет.

А след това (по инициатива на Иван Иванов и неговото семейство) беше подарен на всички братя и сестри, присъствали на това изключително събитие, екземпляр от книгата „Завета на цветните лъчи на Светлината“.

През юбилейната година работата със Завета беше на три плана: индивидуална, в хармонични братски групи, и за обществото в страната ни. Определени бяха дни и часове през всеки месец от годината, в които всички братя и сестри от страната и чужбина едновременно да четат едни и същи лъчи от Завета. Братските групи в

Плевен, Благоевград, Казанлък организираха чествания в своите градове.

Естествено беше, като резонанс на нашата интензивна работа със Завета, да се появи и засилен обществен интерес към него, който намери израз в предавания на TV7, BTV, BBT, NOVA, Списание 8 и др.

Кулминация на честванията (които ще продължат до края на календарната годината) беше Международната научна конференция, проведена в Арбанаси на 1 септември. Отзив за нея е представен на страниците на настоящия брой на в. „Братски живот“.

Вярваме, че Божието благословение е над всички знайни и незнайни работници на Божията нива, които вложиха сили, време, молитви и благопожелания, за да се реализира това дело на Бялото Братство през юбилейната 2012 г. и да блесне Дъгата над България.

София Митева

Обич към знанието

от стр. 1

Днес може да има скромна храна и в малко количество, утре тя ще бъде по-богата и повече.

Но каквото има днес, ученикът трябва да бъде напълно доволен, не трябва да иска повече. Колкото и малко хляб да има, той трябва да го погледне, да му се усмихне, да го помилва и да каже: „Благодаря и за това, двама заедно ще учим“. Тогава и хлябът ще му се усмихне и ще каже: „С тебе заедно лесно ще научим урока“.

Сега вие се готвите да влезете в новия живот. Какво ви е нужно за този живот? Всички трябва да работите над новите положения в живота, защото у човека има двойни органи, които той трябва да разработва. Засега човек работи с лявото полушарие на мозъка и с дясната ръка, а дясното полушарие на мозъка и лявата ръка са пасивни, те не вземат участие в работата. Лявото полушарие представлява жената, която работи цял ден вкъщи, а мъжът ходи натукнат с цигара в ръка, разисква, философува и казва: „Жената ще се погрижи за всичко“. Често хората оставят чувствата да разрешават най-важните въпроси. Не, чувствата, т.е. сърцето, или жената в човека, не може да разреши най-важните въпроси

Казвам: сърцето у нас не може да разреши въпросите - умът трябва да се въпрегне на работа. Започне ли умът да работи, сърцето трябва да е в сдружение с него. Афектирате ли се, отпадате ли духом, обезсърчавате ли се, това са чувствания, настроения, които не разрешават въпросите. Умът поставя нещата върху един положителен

закон и казва: „Аз съм се родил в света, Бог ми е дал условия да се развивам и аз трябва да работя“. Хора, които се ръководят от своя ум, са разумни и разрешават въпросите правилно. Такъв човек размишлява, съпоставя нещата на място и казва: „Ако постъпя по този начин например, животът ми ще се оправи“. От това гледище засега всички живеете двояк живот, но трябва да придобиете една нова опитност, едно ново схващане. В стария живот ще се обезсърчавате, а в новия живот ще се насърчавате: мисълта преодолява в него. Винаги ще поставяте паралел между тия два живота и така ще вървите напред. Вие още не можете да живеете само в новия живот, но ще минавате ту в единия, ту в другия.

В беседите си аз направих паралел между четирите живота, които текат у вас. Старозаветният живот представлява сбор от наследени качества на вашите деди и прадеди. Ще изучавате този живот, ще разпознавате и себе си. Аз мога да изнеса тия четири живота и в научна форма. Те представляват четирите съзнания у човека. Де се намира подсъзнателният и свръхсъзнателният живот? Те са двата полюса на Божествения живот. Подсъзнателният живот е този на ангелите, а свръхсъзнателният е животът на Божествения свят. Съзнателният и самосъзнателният живот представляват двата полюса на човешкия живот. Съзнателният живот е този на светиите, на напредналите духове, които са минали преди нас; самосъзнателният живот е нашият индивидуален живот. При съзнателния и подсъзнателния

живот вие трябва да изучавате една област от Живата Природа, която има връзка със сегашния ви живот. В подсъзнанието например са складираны всички възможности за реализиране на нещата.

Питам: как ще постигнете това? Само ако знаете законите. Например ти искаш да постигнеш нещо добро. Вложи тази мисъл в подсъзнанието си с пълна вяра - и тя ще се реализира. Внеси тази мисъл без страх, без съмнение, и висшите същества, които живеят там, ще ти помогнат. Ти само напиши заявлението си до тях, но конкретно, определено, и го остави - те не обичат общо говорене. Искате да станете утре точно в 3 и половина часа. Какво ще направите? Аз съм ви казвал и друг път: ще вложиш в подсъзнанието си мисълта, че искаш да станеш сутринта в 3 и половина часа. Ще кажеш тази мисъл само веднъж, без да я повтаряш - при повторението законът не работи. Кажеш ли мисълта веднъж, забрави я: ще видиш, че сутринта ще станеш точно в 3 и половина часа.

Някои от вас имате материални затруднения. Направете същия опит; кажете си например: „Идната година на същия този ден ще имам на разположение 1000 лева“. Вложи тази мисъл в подсъзнанието си и ще видиш, че идната година на този ден ще имаш 1000 лева. Усмихнали се, законът не работи: този закон работи само при пълна вяра от ваша страна. Да кажем, че някой от вас има слаба памет: ако иска да усилва паметта си, той може да се ползва от същия закон. Всяка вечер, като си ляга, да влага

в подсъзнанието си мисълта: „От утре моята памет ще бъде по-силна“. Като внеся тази положителна мисъл в подсъзнанието си, паметта му постепенно ще се усилва. Всеки човек, който иска да изкорени своите недъзи, да изправя своя живот, трябва да има положителна, права мисъл. Каквото му е нужно за живота, той трябва да го вложи в подсъзнанието си и висшите същества ще се притекат в услуга.

И тъй, правилното разбиране и прилагане на законите ще ви избави от редици ненужни страдания в живота. Да допуснем, че вие сте саможив човек, песимист по характер, но искате да придобиете правилни отношения към хората. Вложете с вяра това ваше желание в подсъзнанието си, като фиксирате дори датата, до която искате да стане това, и ще видите, че до този ден ще придобиете това, което сте желали. Тази енергия ще потече във вас тъй, както водата тече през пясъчните пластове и чрез сонда излиза навън. Всичко ще дойде на своето време. Обаче законът на внушението изисква специфично състояние на човека. Какво значи това? Във всяко време не можете да си внушавате. Например ако сте разстроени или раздражени, не можете да имате добри резултати. Всеки, който иска да вложи в подсъзнанието си една велика мисъл, която да се реализира, той трябва да избере за това най-хубавото разположение на духа си. Колкото човек е по-неразположен, по-неспокоен, толкова по-бавно и несигурно работи законът на внушението; колкото човек

е по-разположен, законът работи по-добре.

Та когато говорим за Любовта, за Светлината, за Мира и за Радостта, ние подразбираме ония Божествени условия, при които способностите на човека се развиват правилно. Без тия способности умът не може да се развива и мисълта не може да дойде. Само по този начин човек може да работи и да премахне всички мъчнотии от пътя си. На първо място вие трябва да развивате вашите способности, вашите таланти. Каквато и малка способност да имате, непременно гледайте да я развивате, защото до известна степен от нея зависи проявата на вашия живот - Живата Природа ще работи върху вас именно чрез тази способност. Този закон работи еднакво за всички хора. Да имате силна, добра памет - това е богатство. Но трябва да знаете, че паметта зависи от чувствата. Колкото чувствата на един човек са по-необуздани, толкова и паметта му е по-слаба. Когато паметта му започва да отслабва, това показва, че става разслабване в неговите чувства, той се разсейва и не помни - скоро забравя. Паметта на хората отслабва и от големи скърби и страдания, от голям страх и от силни умствени сътресения. Ето защо, за да може ученикът да се развива правилно, за да води нормален живот, трябва да се намира в хармонична среда. Всеки от вас може да си създаде хармонична среда за своето развитие. Даже и при най-неблагоприятни условия да попадне, той може да си създаде от тях една хармонична среда, но за това се изисква голяма ус-

тойчивост и постоянство.

Ние имаме добър пример за такова постоянство с градинаря, който се намира при реката долу, близо до линията. Преди няколко години той е купил това място, което е било почти пустиня. Той е пренасял пръст, насипвал го е, разкопавал го е, торил го е и така е обогатил цялото място. Днес на това място има хубава зеленчукова и овощна градина. Първоначално земята е била толкова бедна, че селяните от околните места му се смеели, дето се е заел с такава неблагоприятна работа, и му казвали, че и трудът, и времето, и средствата му ще отидат напразно. Но този човек е работил с постоянство и самоувереност и днес се радва на добри резултати. Идеята е имал той! Този градинар може да ви послужи за пример, че при силно желание човек може да реализира всяка своя идея. И вие можете да работите по същия начин. Ако имаме човек с обикновени способности дори, при усилен 20-годишна работа върху себе си той ще може да обогатят сърцето си и да просвети своя ум. Работата се изисква от всинца ви!

И тъй, като ученици, ще гледате реално на живота. Задачата на всички ученици е да имат не само теоретически познания за живота, но и практически. Всичко, което учите в Школата, трябва да го прилагате. Освен това правете и някои опити сами. Нека Новото учение, новият живот се възплътят във вас.

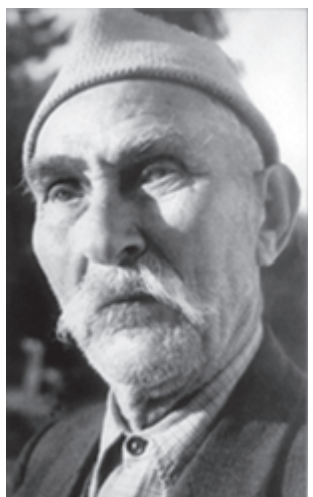
Само светлият път на Мъдростта води към Истината!

Сборни беседи
1927 г., т. „Пътят на ученика“

Три картини от Айтос

Нямам фотографски снимки от събора в Айтос на 14 и 15 юли. Преди да тръгна, ме попитаха защо отивам, казах им, че ще им разкажа, като се върна. Върнах се и сега не спирам да разказвам за три мои „снимки“... Ето, вижте ги.

Отидох в Айтос, за да видя чешмата „Чортлен“. Разказах се, че Учителя е харесвал много водата от тази чешма и помолит брат Георги Куртев да му изпраща от нея в София. Веднъж брат Георги бил зает и помолит друг брат да напълни дамджанката с вода от „Чортлен“ и след това да я изпрати на Учителя. Братът я напълнил, но дали от бързане (чешмата „Чортлен“ тече и сега бавно), дали по други причини, но долял вода от друг извор. Учителя приел водата, но казал отсега нататък вода да налива само брат Георги. Георги Куртев се досетил, че има нещо нередно, и попи-

тал брата как е напълнил дамджанката с чортленската вода. Разбрал истината и след тази случка лично пълнел и изпращал вода от „Чортлен“. Странна работа, мислех си, как Учителя е разбрал, че тази вода е смесена с вода от друг извор. Чешмата „Чортлен“ е отляво по течението на Айтоската река, а срещу нея, през едно

малко мостче, има друга чешма. Казва се „Лъджата“, тя тече изобилно, с голям дебит. Може би с нейната вода набързо е била допълнена тогава дамджанката за Учителя. Името „Лъджата“ означава топъл минерален извор или баня. Мисля си, че по-скоро името ѝ напомня за лъжата, която с водата заедно е пътувала към Учителя, но не е „успяла“ да стигне. Това ни напомня, че никога не сме сами - винаги с Бога сме и всичко се „вижда“.

Отидох в Айтос, за да видя и връх Паспалата - Петров връх. На този връх през далечната 1920 година Учителя и Георги Куртев са се изкачили рано при зори след проливен дъжд. И докато братята и сестрите се колебаели как ще вървят в лошо време през нощта, брат Куртев е при Учителя. Учителя само попитал в тъмнота: „Ти ли си, Георги?“ - и тръгват към върха... Брат

Георги безрезервно е вярвал на Учителя и е знаел, че нищо не може да им попречи, щом са с Бога. Само така набързо е била допълнена тогава дамджанката за Учителя. Името „Лъджата“ означава топъл минерален извор или баня. Мисля си, че по-скоро името ѝ напомня за лъжата, която с водата заедно е пътувала към Учителя, но не е „успяла“ да стигне. Това ни напомня, че никога не сме сами - винаги с Бога сме и всичко се „вижда“.

След дълги перипетии,

качвания и слизания, през гъсталаци и бодливи храсти, стигнахме желаната цел. Върхът - няколко малки слънчеви полянки - бе обрасъл в забржава, но продължаваше да дава своите уроци: пътят към върха винаги е труден, изпълнен с неизвестности: понякога светът ще те издере до кръв, за да се откажеш, слънчева жар ще гори лицето ти, увивни треви ще спъват краката ти, ще объркваш много пъти вярната посока, ако нямаш истински водач - Учител, в когото да вярваш.

Отидох в Айтос, за да видя и изградената братска чешма в село Тополица. Чешмата е построена с много труд и любов в едно мочурливо място - блатно място. Днес, през две протегнати мраморни длани, тече изобилна вода, залива широката площадка пред чешмата и прави невъзможен достъпа до нея, без да се намокриш,

т.е. да се пречистиш.

Разказвам всичко това, което видях в Айтос, защото е важно за нас - обществото от братя и сестри, тръгнало по Пътя на Учителя към Бога. На събора многократно, като рефрен, чух да се повтаря, че какъвто е животът в Братството, такъв ще е и животът в България. И ако преди време братята и сестрите са успели заедно с Учителя да направят пълноводен извор в едно блатно място, защо ние днес да не успеем да дадем на България от „живата вода“? Мисля си, че все пак имаме шанс да се пречистим и да изпълним задачата си, макар че времената са трудни. Трудни са навярно, за да ни накарат да се пречистим... А и с нас е Учителя, този, с когото вървим заедно с Истината, Вярата и Любовта.

Михаил Керемидчиев
18 юли 2012 год.,
София

Влад Пашов - творческото дело на един окултен ученик

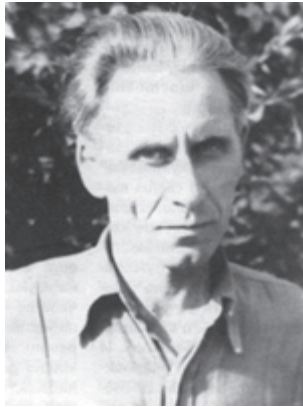
Влад Пашов (11.09.1902 - 05.02.1974) е един от най-приближените ученици на Учителя, за когото сякаш не знаем толкова много, колкото за останалите. Той е живял винаги скромно, прилично, без да изпква животът му с някакви особени външни драми, освен в младостта му, и без да има нужда да привлича любопитните погледи на хроникьорите към себе си. Влад Пашов никога не е искал да изтъква личността си, защото той е от вътрешните, вглъбени в най-дълбокото, ученици на Учителя. За него не съществуват много истории, които да се разказват, той не присъства в коментарите на мнозинството, за него не се говори, че е някое изключително прераждане, и не намираме името му сред тези, които сами говорят за себе си. Но вместо с това, брат Пашов остава в историята на Братството с делото, с творчеството си. За живота му могат да се намерят някои сведения, но за нас сега е по-важно да си спомним какво ни е оставил той като писмени свидетелства, от които можем да съдим за висотата на духа му.

Влад Пашов ни е оставил няколко много важни съчинения. Безспорно най-значимото от тях е многотомната

поредача „Историческият път на Бялото Братство през вековете“. В това произведение, обхващащо към 2500 страници, брат Пашов е представил главните учения на езотеричното християнство, които Бялото Братство е имало като духовни центрове в историята до времето на Учителя. С впечатляваща ерудиция и дълбока познавателна стойност той показва как се е движил Духът на познанието и това негово съчинение ни може да считаме за единствено по рода си в България, а в известен смисъл - и в света, защото то за пръв път показва учението на Учителя като закономерна, логически следваща проява на надсетивното Бяло Братство в историята. В том първи се казва следното: „Като последен външен израз на християнския езотеричен център се явява движението на Бялото Братство в България, начело на което стои Учителя. Той казва: „Зад мене стои цялото небе. Словото, което ви говоря, не е мое, то е на Бога, на разумните същества, които стоят зад мене“. Значи зад него стои този езотеричен център, съвкупност от разумни същества, които подготвят явяването на Новата култура, и като външен израз на този езотеричен център се явя-

ва Учителя и създаденото от него движение“ (с. 31). В книгата си брат Пашов обяснява какви са основните принципи и идеи на този християнски езотеризъм, който се развива през вековете, и всеки, който се счита за окултен ученик на Учителя, трябва да ги знае, да ги изучава и да ги прилага.

Друго важно дело, което ни е оставил Влад Пашов, е написването на първата книга в България по астрологията, носеща заглавието „Астрология“ и издадена през 1940 г. Преди нея той публикува през следваща промяна на 1938 г. редица интересни текстове във вестник „Братство“ за астрологията и херметичната наука, които продължават със самата книга под формата на отделни статии. В нея той проникновено и концентрирано представя елементите на астрологичната наука, като свързва астрологията със Словото на Учителя и окултната наука, затова и може да се каже, че това е първата книга за астрологията на Бялото Братство в неговия

нов духовен импулс.

Освен тези съчинения Влад Пашов има и редица други текстове с изключителна значимост. В един от тях той е събрал и записал спомени от ученици на Учителя, издадени като „Необикновеният живот на Учителя Петър Дънов“. В книгата „Имам дом неръкотворен“, в два тома, издадени през 2000 г. и 2004 г., брат Пашов излага по неговите думи - методи, които Учителя дава за развитие и организиране на духовното тяло и за пробуждането на душата. Това са методи за развитие и израстване на човешката душа и човешкия дух, за разбуждане на човешкото сърце и усилване на човешкия ум, които представляват повече от 1100 духовни и окултни напътствия, разяснения, упражнения и формули, взети от беседите и лекциите на Учителя, в помощ както на окултния ученик, така и на всеки, който иска да израства в пътя на Любовта и Мъдростта.

Трябва да отбележим и много от останалите текстове на Влад

Пашов, като например лекцията „Птица и методи за влизане във връзка с Невидимия свят“, в която той обяснява условията и особеностите, които трябва да има предвид човек, когато иска да направи контакт със свръхсетивните светове. Тук, както и на други места, брат Пашов за пореден път показва грешките на нееволуционните методи на медиумизма, контакторството и спиритизма, които и до днес изкушават някои души. В езотеричните статии „Произход и развитие на човека според окултната наука“, „Космическият и земният човек“, „Духовното ръководство на човека и човечеството“ и „Животът след смъртта на физическото тяло“ ни се запознаваме с голям брой окултни теми, които трябва да се познават от учениците на Бялото Братство. В текста „Учителят, Братството и Школата“ Влад Пашов дава разяснения за това, какви качества и стремежи трябва да притежава всеки, който иска да живее в бъдещата епоха. А „Духовният образ на Учителя“ е статия, където намираме едно от най-хубавите, точни и възвишени описания за това, кой е Учителя, какво е неговото проявление и как да го разбираме. Това е текст, който

стои като най-скъпоценен бисер сред всичко, писано за личността на Учителя.

От останалите материали на Влад Пашов трябва да се отбележи като специален и споменът му за Боян Боев, в който най-пълно се разказва за срещата на брат Боев с д-р Рудолф Щайнер, бащата на антропософията и най-големият западен посветен на съвременното езотерично християнство. Влад Пашов и Боян Боев са най-добрите познавачи на окултната наука сред учениците на Учителя и техните текстове винаги впечатляват с мъдростта и ерудираността си.

Когато разгърнем и прочетем съчиненията на Влад Пашов, виждаме, че той е един от хората, най-дълбоко разбрали същността и учението на Учителя, един от най-прилежно изучавалите Словото и от най-широкообхватно прозрелите неговата мисия и задача за човечеството. Като участник в Школата на Учителя Влад Пашов е сред първите примери за окултни ученици, които може да посочим, работили всеотдайно и задълбочено и оставили след себе си една истинска съкровищница от текстове, достойни за най-напредничавите имена на окултната наука.

Деян Пенчев

Трите клона на Бялото Братство

В течение на развитието на бялата раса Бялото Братство е изпратило три клона, които първоначално са имали центъра си в Египет, после в Индия - и оттам са се разпространявали в другите страни.

Първият клон може да наречем египетски. От Египет той отива в Индия и Персия и създава индуската и персийската култура. В началото на персийската култура стои Заратустра. След това този клон преминава в Гърция и под ръководството на Орфей съз-

дава гръцката култура; оттам преминава в Рим, откъдето впоследствие преминава в новообразуваните европейски страни.

В Египет учениците на този клон се наричат херметисти, от Учителя на този клон - Хермес. В Персия се наричат маздаисти, от учението на Заратустра за Ахура Мазда, Богът на Светлината, Богът на Слънцето. В Гърция учениците се наричат орфеисти, по името на Орфей. Първият клон отива в Индия и създава индийската култура. В Индия

представителите на Бялото Братство са оставили повече философски учения, а в Египет - повече наука.

Вторият клон можем да наречем палестински, защото от Египет той отива в Палестина - още във времето на Мойсей, с излизането на евреите от Египет. Евреите бяха пратени в Египет, за да придобият окултната мъдрост и да се възпитат, за да могат да изпълнят мисията, която им се възлагаше. През школите на този клон минаха всички пророци. В Палестина учени-

ците на Братството се наричаха есеисти. Вторият клон имаше за задача да подготви условията за идването на Христа и да подготви хората, които да разпространят учението по целия свят.

Третият клон може да се нарече богомилски. Той от Египет отива в Индия и оттам - в Персия, където учениците на Братството се наричат манихеи, по името на Манес, на водача на движението в тази област. След това преминава в Арабия, Сирия, Мала Азия и България. От България

под формата на розенкройцерство преминава в Западна Европа.

Учениците на Бялото Братство в днешната епоха представляват сбор от учениците на трите клона. Сега в България работят от трите клона. Тези три клона идват от едно по-високо място, от невидимия свят. Тези, които ръководят и трите клона, са Посветени.

В първия клон, в Египет, са изнесени принципите на Божествената наука и той е имал за задача да подготви условията на

християнството, да подготви съзнанието на човечеството за християнството.

Вторият клон има за задача да внесе християнството в света и да го разпространи.

Третият клон има за задача да реализира Божественото учение, християнството, и да даде методи за приложение на учението в живота.

Цитати от Учителя, записани от Влад Пашов и публикувани в „Историческият път на Бялото Братство през вековете“, т. 1.

Първото нещо е чистотата

Първото нещо е чистотата. Всяка култура трябва да започне от чистотата на къщата, дрехите, тялото - и тогава да се пристъпи към вътрешната чистота.

Учителя

Преди време една сестра ми сподели чувството, което изпитала, когато за първи път видяла Седемте езера: „Разбрах, че най-сетне съм си вкъщи“. Нейните думи точно описват отношението на много от нас към тези свещени места. Те са символ на съвършения неръкотворен дом, за който копнеят душите ни. И какво благословение е, че можем да се докоснем до този наш дом, да поживеем в него за месец и после цяла година да черпим вдъхновение от спомена за неговото величие. Но за да можем да се връщаме към него отново и отново, основно изискване е да го оставим такъв, какъвто сме го намерили - чист.

„Планината обича чистотата. Пазете като свещен завет чистотата на планината. Всяко късче хартия, останки от храна, тор от добитъка, който е идвал тук - всичко това трябва да се отстрани“, казва Учителя в един от разговорите при Се-

демте езера.

От една страна всеки сам носи отговорност за това, доколко се съобразява със споменатото правило, от друга - ние заедно, като общество, сме ангажирани в търсенето на начини да ограничим въздействието си върху средата, която ни заобикаля. Не само да въдворим видима чистота, хвърляйки всичко в един чувал, който после да отиде на боклука, но и да се замислим какво употребяваме, какво изхвърляме и какво се случва с отпадъците ни.

Забележете, че Учителя изисква да почистим неща, които от днешна гледна точка са бързо разградими: късче хартия, остатък от храна и тор от добитъка. Какво остава тогава за пластмасата, която толкова осезателно е навлязла в бита ни, че неминуемо я използваме и в лагера? За нейното разграждане са нужни от 500 до 1000 години, а преработването й спестява тонове петрол. Рила и петрол... сякаш два свята, които нямат общо помежду си, но ние без да искаме и да

знаем често съвместяваме тези понятия. Като например застиламе палатките си с найлон, който рядко съхраняваме за следващата година. А за производството на 1 кг найлон са необходими 8 кг петрол и 310 литра вода. Рила и вода... това вече звучи красиво. А да опазим красотата е и наша отговорност.

Ето защо от тази година направихме една малка крачка в тази посока и започнахме да сортираме отпадъците от кухнята, като пластмасата се транспортираше до контейнерите за разделно събиране в гр. Дупница. Надяваме се това да се усвои като практика от братята и сестрите, и то не само в кухнята, а и при грижата за личните отпадъци. Защото това всъщност не изисква голямо усилие, а е още един начин да засвидетелстваме загрижеността и благодарността си към мястото, на което се намираме.

Арбанаси, 15 август 2012 г.

Шестнайсет сестри и трима братя вървим по местата, по които Учителя Петър Дънов е минавал точно преди 100 години.

Посрещаме изгрева на Слънцето от Арбанаси - там, където Той го е посрещал. Молитва изпълва душите ни. Пеем. Любов и благодарност извира от сърцата ни, когато запяваме „Поздрав на Учителя“:

*Благословен от Бога Ти,
загдето тъкмо в тези дни
донесе мир и светлина.*

*Добре дошъл, добре дошъл,
Учителю на Любовта!
Добре дошъл, добре дошъл,
Учителю на Мъдростта!*

После се нареждаме в кръга на Паневритмията - свещения слънчев танц, даден ни от Него.

Идва време да влезем отново в Къщата на Завета, в югоизточната стая, където през август 1912 г. под ръководството на Христос Учителя е написан „Завета на цветните лъчи на светлината“. Тихо е.

Сестра Павлина слага на масата красиви копринени шалчета с цветовете на дъгата и един бял шал. Тогава казва: „Какъвто цвят си изберете, ще го сложите на врата си и ще прочетете от книгата „Завета на цветните лъчи на светлината“ стиховете за този цвят“. Всички подред четат бавно, концентрирано, това, което им се е паднало. Накрая сестра Светла прочита Белите лъчи.

Така на 15 август 2012 г. в Арбанаси - Велико Търново, се огласи целият Завет, 100 години след неговото създаване на това място.

Дойде време поотделно всеки да влезе в стаята на Учителя за тайна молитва.

Павлина Даскалова

Къща на Арбанаси - 2012 г.

Борово отново ни събра

За втори пореден път на 2 септември 2012 г. в гр. Борово, Русенска област, се проведе братска среща. На поканите на братята и сестрите от Борово се отзоваха приятели от Русе, Бяла, с. Копривец и др. Събраха се около 40 души. Дойдоха и местни хора, които за пръв път виждаха на живо Паневритмията, а някои и влязоха да играят.

Срещата се състоя на най-високото място в Борово - градския стадион, при много добри условия: равен затревен терен, заграден от високи красиви дървета, чист и много свеж въздух, ясно слънце и безоблачно небе.

Празничното утро настъпи с изгрева на Слънцето, последваха духовен наряд, Словото от Учителя, гимнастическите упражнения и Паневритмията. Денят беше някак необикновен: всичко бе обляно в светлина - ярка, жива. Може би усещането ни за толкова много светлина идваше

от бялото облекло на участниците, може би и от вътрешното ни празнично състояние. А и тук е родното място на една част от нас. След това, като на празник на плодородието, тук се изсипа цялото изобилие от хлябове и плодове.

Ние, които сме от Борово, изпитваме голяма благодарност към нашите гости за участието им в срещата, защото знаем какво означава в едно населено място да се играе Паневритмията и да се изпълняват духовни наряди. А и това е една малка стъпка към събъждането на душите на Учителя, че Паневритмията ще се играе навсякъде. От всички

участници най-голяма благодарност получи младият ни брат Виделин Джеджев, който свири с цигулката си на духовните наряди и на Паневритмията. Голямо благословение е Паневритмията да се играе на жива музика. С цигулката си този наш брат спомогна за създаването на хармонична атмосфера и приповдигнало настроение. Господ

много сили да му дава. Всички ценим това, което се случи, и благодарим на Господа и Учителя, който ни е събрал. Все пак Борово е специално място на Дунавската равнина. В Русенска област то е най-високо - и във физически, и в духовен план.

До нови срещи, приятели на Борово.

Атанас Атанасов

Игулия

На Бялото Братство

Над Борово се спуска вечерта,
Луната хоризонта озарява,
вечерникът подема песента,
шурчетата която сътворяват.

Лозницата, под нея сме, мълчим
заслушани, омаяни, ефирни -
и музика в душата ни звучи,
и литваме, и ставаме всемирни.

Вселената над нас е Божи храм,
свещиците във него са звездите.
И всеки се помолва сам:

доброто във сърцата и душите
да стане вечно, вечно на Земята -
и хората да бъдат братя.

01.09.12 г.

гр. Борово, Иван Кънчев
Братска среща

Лятната духовна школа

от стр. 1

През лятото на 1929 г. Той извежда за пръв път своите ученици в циркуса на Седемте езера. На това място най-добре може да се влезе във връзка с Божествената свят, да се изучава Божественото учение и да се прилагат неговите методи за духовно усъвършенстване. На Рила се учим да живеем братски, в мир и хармония със себе си, с обществото и Вселената.

Няма друг път, по който да се реализира идеята за световно единство и универсално братство, освен чрез живот във и за обществото, а Рила е неговата лаборатория. Представете си: планинско място на височина от 2 300 - 2 700 м с устроен алпийски палатков лагер, и то в най-стръмната част - по скалистото било над източната страна на второто езеро, наречено „Елбур“; и там, събрани в един общ организъм, живеят и работят стотици хора (в пиковите моменти над хиляда), и то при трудни климатични условия (температура, варираща от 0 до 20 градуса, а понякога, в сутринните часове - под нулата). Нека се има предвид и това, че обществото е разнородно по социален, възрастов и национален състав и работи на принципа на самодисциплината - никой никого не принуждава да участва в каквото и да било. А при това работата в Школата върви като добре смазана машина - тихо и спокойно, без команди и

храна и вода, хигиенизиране, помагане на новопристигналите за тяхното устройване и др. И при всичко това, при тези трудни условия, неизменна остава една нелека задача, която е свързана с първото правило на Школата: спазване на строга вътрешна и външна хигиена.

„Учение за шампиони“. Факт е, че това е единственият по рода си високопланински лагер не само в Европа, но и в света. И тъй като тук има проявление на Школата на Бялото Братство, то и участниците в лагера се стараят също да проявят съответстващото й самосъзнание и самодисциплина. Веднъж един наш брат се пошегува: „Това учение е за шампиони“ (самият той беше шампион в спортна дисциплина). Наистина, когато се става сутрин, преди изгрев, и дейностите следват една след

гословение.

Тук се проявява едно „пеещо общество“.

Погледнат отгоре, лагерът има вид на планинско село, изникнало някак си в противовес на съвременната модерна цивилизация. Обитателите тук са се сраснали с природните условия. Но за сметка на този прост бит, изчистен от всякакви излишества, се крие един неподозирано богат духовен живот, идващ от Учителя и Божественото Учение. Братският живот ни радва, красивите гледки ни радват - всичко красиво е непосредствено с нас и около нас. И като върховна изява на цялата тази радост и красота на човешката душа е музиката, песента. По това време и на това място заживява и се проявява едно „пеещо общество“. Всички тук пеят: пее се на духовни наряди, пее се при приготвяне на храната, при срещи и сбирки, при ежедневните концерти и репетиции, на Паневритмия, на вечерен наряд - и дори след това, преди нощния сън под звездното небе, когато гласовете ни се сливат и всеки преживява в песента онази тиха радост на душата от това, да си в хармония със себе си, с другите, със звездите и Вселената - тъй близо до Бога.

Колективното пеене в Школата е начин за организиране и хармонизиране на братския живот. Навярно затова Братството още през първите десетилетия на XX век е било наречено „пеещото общество“.

Подготовката на условията за провеждане на Лятната духовна школа през тази година. През време на първите събори на Бялото Братство във Велико Търново Учителя и малка група братя и сестри са оти-

вали около десет дни порано на мястото на събора, за да подготвят физическите и духовните условия там. Затова както всяка година, така и сега, на 20 юли се качи работната група от братя и сестри, ръководена от брат Николай Конакчиев, която устрои лагера, изгради неговата база, подготви физическите и духовните условия за провеждането на Лятната духовна школа през 2012 г.

Откриването на лагера стана на 1 август. На общо събрание се разгледа правилникът на Школата и се организира братският живот по модела на „Четирите съвета“, даден от Учителя. Разпределиха се отговорностите между братята и сестрите.

О с н о в е н принцип на Школата е доброволното участие в дейностите - по свободна воля и по любов. Друг принцип е комунизирането не само на благата, но и на труда - всички да участват според способностите и силите си в устройството и управлението на лагера. Затова е необходимо всеки да вижда и чувства Братството като жив организъм, имащ своите нужди и проблеми за решаване. И очевидно е, че успяваме тогава, когато всеки от нас има готовността да служи, когато има будността да усети своето място и онази задача, която в дадения момент общият живот му поставя. Така тук, при тези условия, се дава възможност на всеки да се упражнява и да изгражда качествата си на Служител - в най-висшия смисъл на тази идея.

На организационното събрание се поде и един постоянен диалог, свързан с въпроса - как е най-добре да се работи в Школата. Учителя е дал нормите и правилата на една нова човешка култура, от нас се иска само да ги осмислим

и приложим. И тук, колкото и ограничаващо да ни звучат думите „правила“ и „правилник“, трябва да имаме предвид, че те са проява на висши принципи на Божествената разумност, дадени ни от Учителя. Така че по естествен начин разпределихме Четирите съвета на десет конкретни дейности, като за всяка се определиха отговорници и екипи за тяхното изпълнение.

В края на събранието завали дъжд и за кратко се прибрахме. В един момент се разнесоха радостни възгласи. На небето от изток се беше явила ярка дъга - добър знак за началото на духовната школа, и то в юбилейната година на Завета. Не бях виждал, поне през последните години, толкова щастливи лица, зарадвани от появата на то-

то може да се даде на човешкото същество на Земята - поглед в света на духовното и Божественото. През тази година слушахме и размишлявахме върху съборните беседи „Езикът на Любовта“ от 1939 г. Словото, произнесено на планината, е най-високият връх на Божественото откровение, дадено на хората - Слово, което ценим и пазим като скъп завет.

Живите традиции.

Има важни неща за съществуването на Школата и това е живата приемственост. Тя се гради не само върху изучаването на Словото на Учителя, но се основава и на колективния братски живот - там, където се предава духът на Братството. На Рила в най-голяма степен се осъществява тази жива приемственост, когато в общуването се споделя

ва прекрасно природно и духовно явление. Нещо много чисто, детско и непринудено имаше в това преживяване. Започнаха да се правят снимките, като се оценяваше уникалността на мига и силата на случващото се. А това беше само началото - ден първи.

Словото на Учителя.

Ние сме на Рила на първо място заради Божието Слово, дадено от Учителя. То дава храната на душите ни и разширява съзнанието ни. Както от Молитвения връх, откъдето посрещаме изгрева на Слънцето и слушаме Словото, пред нас се открива най-красивата и грандиозна гледка на родната ни природа, така и Словото на нашия любим Учител ни разкрива най-обширния кръгзор, който

лята опитности, прилага се наученото, прави се естествена връзка с живота на Братството през годините. Затова срещите и разговорите с по-възрастните братя и сестри са били и остават винаги значимо събитие в живота на Школата. През тази година на Рила на 17 август се състоя среща разговор под надслов: „Живата традиция и приемственост в Братството“, на която сестра Йоана Стратева и брат Жоро от Габрово говориха с голямо вдъхновение. Пред нас оживя историята на Лятната школа, духът на Братство. Направиха се забележки по отнoшение на някои съвременни практики. Сестра Йоана и брат Жоро са от поколението в Братството, което идва непосред-

принуда. Всичко тече с абсолютна точност в деннонощния ритъм: от утрото - посрещане на изгрева на Слънцето, духовен наряд, Слово от Учителя; после - Паневритмия, екскурзии, комунален живот, колективна братска трапеза, трудова дейност, концерти, лекции, вечерен наряд; а накрая всичко притихва, подготвя се за сън, и точно в 22.00 ч. лагерът заспива. Тук може да се отбележи още, че лагерът е на самоиздръжка и се изисква постоянна физическа работа по неговото обезпечаване: снабдяване с

друга, като непрекъснато се преодоляват трудности от различен характер: климатичен, битов, придвижване по силно населен планински терен, а като се добави и това, че мястото за Паневритмия е на разстояние един час път, става ясно, че тук са налице условия, каляващи човешката воля и дух. За да успееш, за да си участник, трябва да мобилизираш силите си, а най-вече да имаш солидни мотиви, за да понасяш трудностите и негодите. И при това всеки тук приема участието си в Школата като велико бла-

на Рила - 2012 година

ствено след заминаването на Учителя. Те познават много добре традициите, живеят в духа им и считат тяхното запазване и съхранение като първостепенен свой дълг. Те имат опита на преминали през бурите на живота хора и са устояли на репресиите през времето на тоталитаризма. Сега те са пред нас - тихи и скромни, работещи безшумно и прилежно, така както Учителя изисква от своите ученици. Братът и сестрата нямаше да говорят за традициите в живота на Братството, ако не бяха помолени за това.

Опитът от миналото е сила, която трябва правилно да се използва в ежедневието. А когато говорим за правила в Школата, трябва да имаме предвид, че те са проява на Духа, който я ръководи. Неразбирането и непазването на правилата нарушава хармонията в братския живот. Трябва да помним, че съществуват две сили в света: сили на единение и хармония и сили на разединение. Задача на всеки участник в Школата е да има будност, за да различава проявите на тези две сили. Трябва да разграничаваме светското и човешкото от духовното и Божественото. Трудна задача! Неслучайно Учителя предупреждава своите ученици при откриването на Школата: „Ще ви създавам трудности“. Какви и кога, никой не знае. Каква трудност е тази, която предварително очакваш и познаваш? Какъв изпит е този, на който предварително знаеш отговорите на въпросите? Школата е място на изпитания. Не бяхме лишени от тях и през тази година.

Паневритмията на Рила е индикатор за способността на Братството да хармонизира своите сили. Трябва да се отчете фактът, че от година на година се подобрява организационната култура на участниците. На 19 август, когато отбелязваме началото на Новата Божествена година, в 9.58 ч. четирите кръга бяха оформени и подредени, Паневритмията започна

точно в 10.00 ч. - и това се случи при участието на около 2 000 души. Може да се каже, че празничната Паневритмия през тази година беше изключително мащабна и хармонична. За това допринесе и едно нововъведение: вътрешният кръг бе съставен от 72 двойки, което помогна за лекото престрояване. Съзнателното отношение и старанието на участниците беше очевидно.

Юбилеят. През тази година съборът бе посветен на 100-годишнината, откакто Учителя е предал на Братството и на българския народ „Завета на цветните лъчи на светлината“. На 15 август 2012 г. за пръв път в историята на Братството се направи цялостен колективен прочит на Завета. Това се случи на поляната на езерото „Махабур“ - от 11.40 ч. до 13.40 ч. Беше ден сряда, много слънчев и необикновен ден. След Паневритмията всички се събраха в центъра при музикантите и насядаха, за да чуят Гласа на Завета. Бяхме около 800-1000 души, всички облечени в бяло, тихи, в молитвена съсредоточеност. Усещаше се, че се случва нещо необикновено и велико. Представете си цялото това множество: притаило дъх, неподвижно, попиващо всяка дума в продължение на два часа. В началото прозвуча Словото на Учителя в момента, когато Той, на събора на Бялото Братство във Велико Търново, предава Завета на своите ученици. Последва пълен прочит на Завета от дванадесет четци. Създаде се силно мистична атмосфера. След време много от приятелите споделиха, че това е най-силният момент на преживяването от Рила. Наистина този момент беше кулминацията на тазгодишните чествания, посветени на юбилея. Духът слиза, ко-

гато Братството е в хармония, в мир и сговор.

Младите. На пръв поглед те се явяват преобладаващото мнозинство в лагера. Идват със своя младежки устрем към възвишеното, търсеши своя духовен път за самоусъвършенстване. Някои от тях вече имат своя опит от предишни години и добре се вписват в цялостния живот на Школата. Има и нови, дошли от любопитство: казват, че са за ден-два, а остават до края на лагера. Съвсем осезаема е новата вълна от младежи в Братството и това най-добре се почувства през тази година на Рила. Случи се нещо, както преди 22 години (забележете, един слънчев цикъл): младите се явиха в рилския лагер, поединично или на малки групи, и в един момент се оказаха мнозинство. Те присъстваха навсякъде: в обслужването, хигиенизирането, в дежурствата, в духовните наряди и в ръководството на лагера.

Чужденците. Малко условно трябва да се използва тази квалификация, когато се говори за универсално братство, още повече когато „чужденците“ са участници, както всички останали. Приемаме ги за свои, сродни, така ни чувстват и те. Дошли от хиляди километри, те са запленили от Словото на Учителя, от природните прелести на Рила, от братския живот. В даден момент си дават сметка, че лагерът всъщност е интернационален. Българският език в определени моменти не е достатъчен. В ежедне-

вието попаднеш на такива ситуации, че за да участваш в тях, ти трябва английски, руски. През тази година братята от чужбина бяха навсякъде, не само в специално обособения лагер, който отдавна не може да от-

ват голяма активност и идват във все по-големи групи.

По време на срещата силно въздействащ беше разказът на ръководителката на мексиканската група, Гуйн. Тя е приела учението от сестра Ернестина Сталева (ученичка на Учителя, вече покойница, живяла в САЩ). Сестра Гуйн пренася Паневритмията в Мексико и сега, в резултат на нейната духовна мисия, в Мексико има 6 групи от по 50 души, които играят Паневритмия. Срещата остана недовършена, не всички участници можаха да говорят, а и едва ли това може да се случи само в една вечер. На срещата се разкри една грандиозна картина на

невните занимания бяха посветени на съответния за деня цвят. Това се яви като практическо приложение на Завета. По време на заниманията по рисуване брат Ясен Даскалов свирише на цигулка и това също вдъхновяваше децата. Рисунките им излъчваха цялостност и завършеност и цветова хармония. Накрая всички рисунки бяха подредени по цветовете на дъгата в голямо пано в центъра на лагера. Паното с детски рисунки стана постоянен декор на ежедневието ни живот в годината на Завета.

Лекционната програма. В началото на лагера бе обявен час за среща разговор, посветена на живота и делото

на нарасналия им брой. Ето и един случай с братята руси. Преди година нашият брат от Белгия - Йо, който живее и работи в Петербург като майстор на камбани, при

идването си в лагера попита: „Къде са настанени нашите братя руси?“ Аз се замислих, защото имаше различни групи и се бяха настанили на различни места в лагера. Отговорих му: „Те са навсякъде“. И през тази година се случи същото - братята руси заеха различни места в лагера.

Между нас се бяха настанили още и испанци, италианци, французи, латвийци и др. Това силно чуждестранно присъствие естествено предизвика организирането на среща разговор с чужденците. В началото, случайно или не, заговори Роза Пронина от Москва. Оказа се, че планът на водещите бил друг: дадох думата на приятелите от Мексико. Все пак трябва да се знае, че тази наша сестра, Роза Пронина, е първата, която пренася през 1973 година Словото на Учителя в Русия. Това става в годините на репресии над Братството. През годините Роза е постоянен участник в работата на Школата. Брат Михаил Левин е другият, който има важно място за разпространението на Словото на Учителя в Русия. Той създава група от последователи в Москва и също е дългогодишен участник в Лятната духовна школа на Рила. На срещата голяма част от приятелите от Полша, които през последните години проявя-

разпространението на Учението, дадено от Учителя - то е по цялата планета. Братята и сестрите от чужбина имат нужда от нашето внимание и подкрепа. Нека не пропускаме добрите възможности да им я дадем.

на богомилите, но се наложи тя да продължи и през следващите дни. Голям беше интересът към тази тема - и няма как да не бъде, след като става въпрос за проява на Бялото Братство в историята ни и за цяла епоха на

Детският свят. Децата са част от лагера. Тяхната група става съвсем осезаема по време на следобедните часове. Тогава се вижда колко много деца има в лагера. А и веднага някак се организират и заживяват заедно в своя детски свят. Задача на Школата е тяхното възпитание и това става чрез различни художествени дейности, организирани за тях от педагозите в Братството. През тази година сестра Светла от Търново организира занимания по рисуване, тематично посветени на Завета, като в продължение на една седмица всеки-

духовен подвиг и страдание. Темата действа на всички много вдъхновяващо: говорехме дълго и с увлечение, а участниците ставаха все повече и повече и искаха повторение на разговорите. На тези срещи за живота и делото на богомилите особено увлекателно разказваха Атанас Атанасов и Радислав Кондаков.

Лекционната програма е част от духовната работа на Школата и темите, които се предлагат, трябва да ни вълнуват и да са актуални. Следобедните часове в лагера са злато.

продължава на стр. 10

Лятната духовна школа на Рила - 2012 година

от стр. 9

Ето някои от лекциите: „Фолклорни мотиви в музиката на Учителя“ от Тодор Иванов, посветена на заминалия си през тази година цигулар на Братството брат Панчо; на Нели Никифорова - „Житото като храна“; на Пенчо Бойчев - „Теория на всемирната гравитация и генератори на безплатна енергия“; на Йордан Йорданов - „Всемирното Бяло Братство, Христос и Мировият Учител“; астрологична лекция на Михаил Левин; „Връзката между „Завета на цветните лъчи“ и Паневритмията“ - на Николай Конакчиев; „Братско солидарно земеделие и пчелин“ и „Биолокация и съзнателна еволюция“ - на Божидар Даскалов; „Същност на песните от Учителя и цветови характеристики“ - на Петьо Цанов.

Акцент на програмата беше проведената среща разговор за работата на педагогическата комисия в Братството. На тази среща се представи от Слав Славов и Александър Стойчев проектът за братско училище, основаващ се на принципите и методите в Слънчевата педагогика. Идеята за братско училище е дадена от Учителя, поколения педагози в Братството са работили по нея и сега тя започва да се осъществява. На срещата сподели опита си и екипът, организиращ детските празници на Братството. Разказа се за проведения наскоро детски празник в Казанлък. На тези празници, организирани през месец юни, децата от Братството имат възможност да се запознаят с нови кътчета на родината ни, да създадат приятелства, да получат творческо вдъхновение и подкрепа от връстници и въз-

растни.

В програмата на Школата през тази година се включиха още: астродрама по темите „Четирите стихии“ и „Как хороскопът оживява“ - водещи Соня Митева и Александър Стойчев; Диди Ангелова от Лондон - със серия от педагогически семинари под надслов: „Арт-терапия“; занимания от програмата за преподаватели по Паневритмия с водещи Светла Балтова, Николай Конакчиев и Атанас Атанасов; творчески форум: „Приятелите от всички изкуства творим заедно“ - с водещ Катя Христова. На 20 август сестра Иоана разказа спомени за Учителя, предадени ѝ от по-възрастните сестри и братя.

Концертите. Начало на концертната програма бе дадено от новосформираната се Рилски цигулария се кватер под ръководството на сестра Иоана Стратева. В него участваха братята Константин Адамов, Виделин Джеджев и сестра Мария от Плевен. Техните репетиции и вечерни концерти често изпълваха с красотата на музикалната атмосфера живота в лагера. На 11 август, събота, цигулковият кватер из-

несе концерт в памет на заминалата си преди половин година наша сестра, цигуларката на Братството Здравка Барьмова. Изпълниха се някои от любимите ѝ творби от Бах, Вивалди, Паганини, прочетоха се нейни стихове.

На 14 август чухме концерт, изнесен от брат Петър и сестра Божанка Ганеви, в памет на нашия брат, оперния певец Огнян Николов (1961-2012). По установилата се вече традиция на 15 август брат Симеон Симеонов изнесе песенен концерт, посветен на Богородица. На 16 август Иоана Стратева имаше самостоятелен концерт, след което говори за това, как е създадена и усъвършенствана през вековете цигуларката. Край езерото „Бъбрека“ на 18 август чухме концерта на сестра Желю от Пловдив и на Алексей от Русия, а на следващия ден Симеон Симеонов изпълни с песенна красота мистичната атмосфера на Вътрешния Близнак.

Екскурзиите. На планината ние влизаме в съприкосновение с един по-съвършен и възвишен свят. Екскурзиите са част от практиката ни в Шко-

лата. През х у б а в и т е с л њ н ч е в и дни, след Паневритмия, повечето от нас тръгват на пътешествие. Върховете и красивите места ни привличат. Всеки желае да посети „Салоните“ и да усети мистиката на това древно светилище; да отиде до Урдината долина, за да почувства този дивен свят на хармония, мир и блаженство; да се качи на връх Острец, за да огледа целия циркус и красивия Малъвишки дял. Красива гледка: на север се очертават ясно планините Витоша, Стара планина и Средна гора, а на изток - първенецът Мусала.

За пореден път през тази година се проведе ботаническа екскурзия в района на циркуса. Водещ на екскурзията беше брат Слав Славов, специалист по ботаника, а ръководството на НП „Рила“ беше изпратило и специалист по флората и фауната в района. Екскурзията започна от езерото на Чистотата, премина по Зелени рид към езерните върхове и през повечето от езерата.

Трудовата дейност в лагера е ежедневна необходимост. Засега тя се поема от дежурните екипи по градове, които

осигуряват вода, храна, охрана, грижат се за хигиената на лагера. Много братя и сестри редовно и с желание носят вода за кухнята. Един брат изчисли, че само за един ден, 10 август, са необходими 250 туби с вода, а тогава хората все още бяха около 500. За кухнята бяха ни нужни и дърва и затова на 10 август, след Паневритмия, можеше да се види как хората от лагера, подобно на мравуняк, се движат по пътеките от първото езеро към лагера, пренасяйки така необходимите ни дърва. Усещаше се радостта от единството, всеки участваше според силите си.

Молитвени бдения и наряди. От 0 ч. на 14 август до 24 ч. на 16 август (в продължение на 72 часа) на Молитвения връх се изпълняваше непрекъснат верижен духовен наряд за мир и хармония в света, за благополучие на българския народ и на цялото човечество. През цялото денонощие в про-

събитие се включи цялото Братство. Братските групи се разпределиха предварително по езера и по съответстващите им цветове от Завета. На пръв поглед нищо по-различно от други години не се случи, но имаше нещо знаменателно - малко преди 13.00 ч. огромна дъга изгря над целия циркус.

Закриването на лагера е отговорна работа. Започнали сме добре и трябва да приключим добре, без никакъв боклук и вреди за природата. Ние пребиваваме тук, на светите за нас места, по благословията на Учителя. Светската власт ни допуска тук при определени правила и изисквания. От нас се иска да спазваме строги норми на хигиена и ред и ние през тази година успяхме да отговорим на високите критерии. Всичко приключи по най-добрия начин. Оставихме чисти местата, на които живяхме цял месец (това бе

дължение на три дни от Молитвения връх се носеха песни и молитви. Смяната на екипите ставаше на всеки кръгъл час. Това беше проява на добре организирано братско единство. Участието ставаше доброволно, по свобода. Сестра Ива от Перник координираше изпълнението на това важно за Школата и за Братството свещенодействие.

И тази година се осъществиха традиционното четене на Завета по седемте езера на циркуса. Това се случи на 17 август, след почистването на езерата. Точно в 13.00 ч. започна колективният прочит на Завета. В това

оценено и от журналистите). Фактът е очевиден и безспорен: Бялото Братство е стопанин на тези места и има важно място за опазването на природата в района.

Братството е жив организъм. Словото на Учителя е силен магнит за всички нас, толкова силен, че чрез него се организира и вътрешният, и външният ни живот както горе, на планината, така и долу, в долината. Братството е жив организъм и това особено ясно се вижда по време на Лятната духовна школа на Рила.

Лятото на 2012 г.
Атанас Атанасов от Шумен

Изворите

През миналата година водата от извора „Ръцете, които дават“, значително намаля. Оказа се, че има пукнатини в коритото и водата изтичаше под него. Тази година липсваха опашките за вода, благодарение на работната група и на всички участници в почистването и ремонта на коритото на извора.

Брат Илиян намери изворче, изчисти го и го запя. Поздравихме го и го нарекохме „Илково изворче“.

Благодарим на всички дарители, които подпомогнаха финансово юбилейните чествания. Благодарение на това, от братската каса до момента са изразходени само пет хиляди и триста лева.

Редактор: Соня МИТЕВА - 0897847649
Коректор: Спаска МИХОВСКА
Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА
За контакти: 0888228720, 0897847645;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: bratski_jivot@mail.bg

цена: 1,30 лв.